

Visitas foredrag Buksnes og Hol 5.-11.02.2018

Denne uken har biskopen i Sør Hålogaland vært på visitas i Hol og Buksnes menigheter. Visitaser en gammel skikk i Den norske kirke, og det er fortsatt en av biskopens viktigste oppgaver. Gjennom visitasen får biskopen anledning til å bli nærmere kjent med menigheten og lokalmiljøet, og dette gir grunnlag for at biskopen på en bedre måte kan ivareta det tilsynsansvar med ansatte og kirkelige råd som tilligger biskoptjenesten. Samtidig er en visitas en mulighet for menigheten til å vurdere og tenke om menighetens drift på nye måter. Ikke minst er visitasen en del av det åndelige ansvar biskopen har, og visitasens mål er at dette både er til inspirasjon for menighetene og biskopen.

Når biskopen reiser på visitas reiser hun ikke alene. På denne visitasen har kirkefagsjef Torkel Irgens fra Sør Hålogaland bispedømmeråds kontor vært med, og den lokale prost, Kristine Sandmæl som er prost i Lofoten prosti, er en viktig tilrettelegger og deltager i visitasen.

De to sokneprestene, Eimund Kibsgaard Nordberg i Buksnes og Marit Plener Gran i Hol, er sammen med kirkevergen Anne Lise Haakestad viktige premissleverandører for visitasens program og gjennomføringen av det. Kirkevergen ble dessverre syk, og vi har savnet at hun var med. Men den gode planleggingen og organiseringen på forhånd har gjort at visitasen fint kunne gjennomføres med hjelp av rådgiver på kirkevergekantoret Per-Arne Lie og leder i kirkelig fellesråd Terje Wiik. Flere av de andre ansatte og folkevalgte har også lagt ned et stort arbeid i visitasen, og biskopen vil takke for alle som har bidratt slik at vi fikk en så innholdsrik visitas.

På forhånd har vi fått en omfattende og grundig visitasinnberetning som har gitt et godt grunnlag for å vurdere det vi har sett og opplevd.

Forrige visitas i Buksnes var 20.-25.11. 2007, da var det en visitas for hele Vestvågøy med hovedvekt på Buksnes og Hol. Forrige visitas i Hol var i mars 2011, da sammen med Stamsund og Valberg. Dette er den første visitas for Buksnes og Hol sammen, og dette understreker det tette samarbeidet som er mellom disse to menighetene på mange felt.

1. Demografiske forhold.

Vestvågøy er en kommune i vekst, og det er særlig områdene rundt Leknes som vokser. Det er mange barnefamilier i dette området, og det er flere store

institusjoner. I flere av samtalene vi har hatt er dette temaet tatt opp i forhold til kirkelig aktivitet og ressursbruk. Vi kommer tilbake til det.

2. Gudstjenesteliv.

Gudstjenestene på søndag er kirkens viktigste samlingssted og navet i kirkens virksomhet. Selv om søndagen mister noe av sin verdi i samfunnet er biskopen opptatt av at vi som kirke må vektlegge søndagen som en annerledesdag og som gudstjenestedag. Det samme gjelder de kristne høytidene. Søndagen og høytidene er pulsslaget i kirkens liv, og binder oss sammen med våre kristne søsken over hele jorden som også feirer oppstandelsesdagen som gudstjenestedag. Her vil kirken mange ganger gå mot det som er trenden i samfunnet, og representere en motkultur til å gjøre søndagen lik alle andre dager. I gudstjenesteplanene for menigheten må derfor søndagen være den naturlige gudstjenestedag, og dersom man velger andre dager bør det være unntaket.

Gudstjenesten som fenomen, søndagen som helligdag i kristen tradisjon og kirkehusene er alle viktige identitetsskapere, og har en kollektiv og historisk betydning som er vesentlig å videreføre i en ny tid.

Både Hol og Buksnes menigheter har gode lokale gudstjenesteliturcier som begynner å bli godt innarbeidet i menigheten. Det er et variert gudstjenestetilbud, og de ansatte og andre medarbeidere legger ned mye arbeid i gudstjenestene. Dette er betryggende, men det krever også mye, og det vil være nødvendig jevnlig å vurdere gudstjenestefrekvens, gudstjenesteform og gudstjenestesamarbeid mellom de to menighetene. Her er det allerede et godt arbeid i gang. Til nesten alle gudstjenester er det kirkekaffe, dette er et viktig anliggende for den diakonale profil i menighetene, og det er lagt til rette for det i kirkerommene. Også rundt dette arbeidet er det viktig å gjennomtenke hvilke ressurser man vil bruke for å gjennomføre dette. Disse sosiale arenaene er viktig for fellesskapet i menigheten, og folk setter stor pris på dette møtetpunktet.

Kantor Andrey Pirozkow er en meget viktig ressurs i alt gudstjenestearbeidet. Det er også et godt samarbeid med andre musikere og musikkmiljø, ofte initiert av Andrey. Andrey gjør det mulig å satse på nye ting, og deltar med både barn som synger, kirkekor og vokalensemble. Han gjør musikken til en integrert del av gudstjenesten. Hans konsertvirksomhet er også en del av gudstjenestearbeidet og beriker dette på en utvidende måte. Kantor Ken Gøran Mikkelsen gjør også tjeneste i Hol og Buksnes. Han fikk vi høre under gudstjenesten på Samefolkets dag i Hol.

Menighetspedagog Hanne Berg og diakonimedarbeider Kristin Lindberg gjør en viktig tjeneste i forhold til forbønnsarbeid og deltagelse av barn og unge i gudstjenestene. Det er også flere medarbeidere, klokkere, tekstlesere, kirkeverter, medliturger.

Særlig i et utvidet samarbeid mellom Hol og Buksnes kan det være viktig å se gudstjenestelivet i disse to menigheten under ett, det vil kunne gi et større nedslagsfelt for gudstjenestedeltagelse, og det vil kunne gi muligheter man ikke har i dag, f.eks. ved å ha gudstjenester med ulike tema og bruke de ulike kirkerommene mer etter sin egenart.

Buksnes og Hol har to dyktige prester som både er gode teologer, forkynnere og opptatt av diakoni og trosopplæring. Sammen med den øvrige stab leder de gudstjenestearbeidet på en gjennomtenkt måte, som hele tiden er siktet mot inkludering og å tolke evangeliet inn i vår tid. En endring av samarbeidsformer vil også kunne frigjøre tid til annet menighetsarbeid.

Når det feires gudstjeneste er det svært viktig at kirketjenerfunksjonen er god. I Buksnes er det Thorleif Utnes som innehar denne tjenesten, men også Oddvar Eriksen og Synnøve Klausen tilhører kirketjenerteamet på Vestvågøy. Å legge godt til rette for gudstjenestefeiring også på det praktiske området bidrar til gode gudstjenesteopplevelser.

3. Kirkene.

Buksnes kirke fra 1905 er en nasjonalromantisk kirke i dragestil, lys og vakker og med en spennende historie. Den er en identitetsmarkør i landskapet. Kirkerommet er godt utnyttet med barnekrok og kirkecaffeavdeling, og med gode rom for dåpsfølge og ansatte. Biskopen vil oppfordre til å kalle barnekroken for et barnekapell og gjøre det om til et mer sakralt rom tilpasset barn. Ikke minst vil det være klokt å ha en type utsmykning, et lite alterbilde med motiv fra oppstandelsen eller Jesu fødsel. Dette vil være et godt supplement til hovedalteret i kirken hvor krusifikset er et ganske sterkt symbol å møte for barn.

Biskopen vil også tilråde at menighetsrådet drøfter hva de ønsker skal henges opp i kirken i tilknytning til f.eks. barne og ungdomsarbeid og avgjør tidsrammer for slik utsmykning.

I alterpartiet kan det være en ide å tenke på mulighet for mer eller endret utsmykning. Det er ofte bønnevandringer i Buksnes kirke, kanskje kunne det

være en bønneveisutsmykning rundt alteret, eller supplerende utsmykning til krusifikset på hovedalteret på sidene?

Biskopen oppfordrer menigheten og menighetsrådet til å tenke over om dette kan være noe å arbeide med videre, slik at kirken kan få et enda rikere symbolspråk.

De tre messehaglène i rødt, hvitt og grønt er meget vakre, og også alterteppene og prekestolkledene til disse.

Buksnes kirke er nesten som en katedral i sitt uttrykk, og den brukes i mange sammenhenger, det er et rikt gudstjenesteliv, det er mye konsertvirksomhet, det er et godt orgel, og det er egnet for utvidet bruk i forhold til reiseliv og turisme. Det vil i denne sammenheng være viktig å bruke den kompetanse bl a Kristin Lindberg har i forhold til turister og kirken, og gjerne få til et samarbeid med Destinasjon Ballstad. I møte med turistnæringen fikk vi et godt innblikk i de verdier dette arbeidet bygger på. I deres konsept vil det være mulig å trekke kirken inn. Biskopen håper menighetsrådet ser mulighetene her, og slik utvider bruken av kirken i lokalmiljøet.

Det er en kirke med muligheter, og en skatt å ta vare på. Den fremstår som i god stand, takket være langsiktig og godt arbeid fra kirkelig fellesråd og Vestvågøy kommune.

Hol kirke fra 1806 er en helt annen type kirke, og det er et privilegium å ha to så verdifulle kirker i sitt område. Altertavlen er fra Friis-perioden på 1700-tallet, og flere kirker i vårt bispedømme har altertavler fra denne perioden. Det finnes interessant forskning på nettopp disse altertavlene, og disse altertavlene kan f.eks. tenkes inn i pilegrimsarbeidet både på bispedømmeplan og lokalt. Hol kirke er en intim liten kirke, som egner seg godt for kirkelige handlinger der det ikke er så mange tilstede, til trosopplæringstiltak der f.eks. naturen rundt kan brukes til pilegrimsvandringer og intimkonserter. Det nyoppussede sakristiet skaper bedre forhold for oppbevaring og orden. Også her er kirken tatt godt vare på, og til og være en så gammel kirke har en sett på muligheter for både et lite møterom på galleriet og kirkekaffe.

Med ny bebyggelse og kommunikasjon som er planlagt i området vil Hol kirke kunne tenkes å dekke flere områder enn den gjør i dag.

4. Kirkelig arbeid.

Buksnes og Hol menigheter har begge gode planer for diakoni og trosopplæring.

Diakoniplanen er nettopp revidert slik at den nå også har en felles del for hele Vestvågøy. Kanskje burde denne planen vært kun en felles plan for alle menighetene i fellesrådsområde. Både de ulike institusjonene i kommunen, flyktningarbeidet, arbeidet med utviklingshemmede, ungdom og rus, sorggrupper og besøkstjeneste går på tvers av menighetene, og diakonene arbeider i et godt team på tvers. Sammenlignet med andre menigheter i bispedømmet er det god dekning av diakoner, en stilling er finansiert av kirkelig fellesråd og bispedømmerådet, og en av Buksnes menighet. Kirkevergen peker på viktigheten av å se disse stillingene i sammenheng, og kanskje også sammen med diakonstillingen i Flakstad og Moskenes, biskopen er enig i dette. Det er dyktige folk i alle tre stillingene, og de utfyller hverandre godt. Vi har under visitasen vært med på formiddagstreff på Buksnes menighetshus, ledet av diakonimedarbeider Kristin Lindberg og med gode medarbeidere i kontor Andrey og kjøkken medhjelpere. Dette er et sosialt viktig tiltak, og med et bredt innhold. Biskopen tror flere ville kunne ha glede av å være med på et slikt treff, og vil oppfordre til å tenke rekruttering også her. Vi har også vært på institusjonsandakt på Leknes Bo og Servicesenter. Andaktene her inngår i et samarbeid ledet av diakon Kjersti Konsmo. Det legges ned mye godt arbeid for den eldre aldersgruppe, og det settes stor pris på. Også Hol menighet har formiddagstreff, ledet av frivillige medarbeidere og sokneprest Marit Gran. Begge prestene og flere av diakonene er engasjert i samtale og sjelesorgs arbeid. Hol menighet er Grønn menighet og markerer skaperverkets dag. Biskopen anbefaler at menighetene også ser på muligheten for å markere fred og menneskerettighetssøndagen, og slik bringe inn verdier fra diakoniplanen.

Lofoten prosti var tidlig ute med trosopplæringsplaner, og disse har nå vært i bruk i flere år. I tillegg til lokale tiltak i de enkelte menigheter er det også et omfattende arbeid på tvers av menighetene, særlig for de litt større barna og ungdommen. «Ung medarbeider» konseptet som menighetene her har utviklet er en god bruk av trosopplæringsmidler, og gir ungdom en sterk forankring i det lokale arbeidet. Dette er en modell vi gjerne promoterer i bispedømmet for øvrig. Biskopen oppfordrer menighetsrådene til å sende ungdommer til Ungdommens kirketing som bispedømmet arrangerer årlig, og også til å støtte ungdom fra menigheten som vil reise på ulike samlinger, kanskje ved å opprette ungdomsstipend. Tweens-arbeid, MILK kurs, og speideren har i flere år rekruttert ungdom til kirkelig aktiviteter.

Noe av det mer tradisjonelle barne- og ungdomsarbeidet har gjennom trosopplæringsreformen fått nye arbeidsformer. I Buksnes er det startet opp Knøttesang, beregnet for 2-5 åringer, der både eldre søsken og foreldre/besteforeldre får være med. De er innmeldt i Søndagsskolen og bruker noe av deres materiell. I Hol er det «Kirkeklubben», for 1-4 klasse, også de er innmeldt i Søndagsskolen. Formidling av bibelfortellingene står sentralt, og kirkeklubben deltar på flere gudstjenester.

Det er mange frivillige som er med og driver trosopplæringsarbeid, både knyttet til den store speidergruppa på Ballstad, til enkelttiltak som Lys Våken, Tårnagenter, MILK kurs og Tweensamlinger og det tverrkirkelige HalloVenn. I evalueringen av trosopplæringsplanene er det viktig å se på hvilke muligheter som finnes, og ikke på hva man ikke får til, og kanskje tenke utradisjonelt og nytt i forhold til nye tiltak.

Jorunn Tetlie er i år inne som vikar i trosopplæringsarbeidet i Buksnes og Hol, Hanne Berg arbeider med konfirmantarbeid og er administrativt ansvarlig for dette, samtidig med at hun er viktig for trosopplæringsarbeid for de større barna og ungdommene.

Det er viktig at kirken tilbyr noe annet enn alle andre som har ungdomsaktiviteter, kanskje kan noe så enkelt som en åpen kirke med mat og lystenning og «kom og gå» kveld være et alternativ, der voksne er tilstede. Her kan man tenke kreativt om sted og rom som kan passe, til og med en kirke som ligger noe uveisomt til kan brukes .... Vårt budskap som kirke er ikke først og fremst aktivitet, men fred og bønn og inkludering slik du er, og kanskje en samtalegruppe? Tør vi satse på det alene? Biskopen oppfordrer menighetene til å tenke litt alternativt om dette. Barn og ungdom overveldes av gode tilbud, og vi kan ikke alltid konkurrere med disse. Men vi har et budskap som gir håp og tro, og vi formidler et budskap om nåde. En samtale om verdier tilknyttet trosopplæring er det viktig at menighetsrådet har jevnlig.

Både gudstjenestelivet, diakonien og trosopplæringen i menigheten må være forankret i menighetsrådene. Selv om det er ansatte som utfører dette arbeidet, utføres det på oppdrag fra menigheten. Ansatte kommer og går, men et forankret menighetsarbeid i rådet består. Derfor er det så viktig at det er et godt samspill mellom råd og ansatte, og at det er jevnlig møter mellom disse.

En viktig del av en kristen menighet er misjonsarbeidet. Vi har ikke møtt dette konkret i vårt besøk under visitasen, men av vistasinnberetningen vet vi at det i Buksnes er misjonsavtaler knyttet til Okhaldunga sykehuset i Nepal via Normisjon, og et NMS-prosjekt i Etiopia. Hol menighet har også misjonsprosjekt

knyttet til Okhaldunga. Det er to misjonsforeninger hvor folk i menighetene er med, og det er mange som støtter opp når menighetene har sine misjonsaksjoner. Buksnes har også en stor julemesse hvert år, her går inntektene til menighetshuset. Også dette arbeidet samler mange. Det er viktig også å integrere og synliggjøre misjon i gudstjenestelivet.

5. Medarbeidere i menighetene.

I møte med Buksnes menighetsråd ble det særlig lagt vekt på behov for flere frivillige til tiltak i menigheten. Senere under visitasen fikk vi være med på frivillighetsfest/ medarbeiderfest for Hol og Buksnes menigheter. Over 70 kom! Det ble en god anledning til å gi takk til alle de som gjør en tjeneste i menigheten, og ikke minst var det en sterk oppmuntring å se hvor mange medarbeidere det egentlig er. Det er viktig å ta godt vare på alle som gjør en tjeneste, og det vet vi at stab og menighetsråd gjør her i menighetene. Men det er også viktig å fremheve at å gjøre en tjeneste i menigheten er en gave i seg selv, ikke noe vi gjør for å hjelpe noen andre, verken prest eller menighetspedagog, men fordi vi alle er kalt til å gjøre en tjeneste i Guds rike. Det er fint å bli takket for en oppgav, og vi skal sannelig øve oss i det. Men vår verdi i en tjeneste vi gjør ligger ikke i om vi får takk, men at vi er der Gud vil at vi skal være, i tjeneste for Gud og nesten. For en kristen er det det normale. Så kan tjenesten være alt fra å preke til å be sin morgenbønn eller bake eller være speiderleder i mange år, eller medhjelper på Lys Våken en gang. En tjeneste kan til og med være å gi et smil til en som trenger det. Kanskje menighetsrådene skulle ha et fellesmøte med de ansatte der de satte den utvidede tjeneste på dagsorden, oppsummerte hva som finnes, og arbeidet med hvorfor vi skal gjøre en tjeneste, og hva en tjeneste er. Biskopen oppfordrer til nytenkning omkring dette.

Medarbeidere i menigheten fødes når dette holdes frem i forkynnelsen, når menighetens ånd er preget av inkludering og toleranse for ulikhet, når en begynner å tenke utradisjonelt om hva en medarbeider i menigheten er. I Buksnes og Hol er det stort potensiale for dette, ikke minst fordi det er så dedikerte menighetsråd som ivrer for menigheten sin.

Det kan være en ide å utfra dette arbeide med en plan for medarbeidere i menigheten, og i planen fokusere på hva en medarbeider er og hva som føder nye medarbeidere.

6. Skole-kirke samarbeid.

Under visitasen har vi hatt et møte med kommunalsjef for utdanning Pål Einar Røch Johansen. Hanne Berg la frem en oversikt over samarbeidet mellom skole og kirke, og vi hadde en god samtale om de muligheter planverket for skolen gir

for slikt samarbeid. Fra kirkens side vil alt slikt samarbeid måtte være på skolens premisser, og det er ikke trosopplæringsarbeid, men arbeid forankret i skoleplanene. Det er allerede mange gode tiltak igangsatt her, bl.a. knyttet til høytidene og besøk i kirkene. Men her er det flere muligheter, både forankret i fagplaner, men også i skolens hovedplaner. På dette feltet er det viktig at det utarbeides planer for samarbeidet, slik at det ikke er så avhengig av de personer som til enhver tid er i de ulike stillinger. Biskopen vil oppfordre til å utarbeide dette.

7. Kirken og Vestvågøy kommune.

Under visitasen har vi hatt et konstruktivt møte mellom ordfører Remi Solberg og formannskapet i Vestvågøy kommune.

Biskopen vil berømme det gode forhold det er mellom kirken og den kommunale ledelse. Både på det økonomiske plan og på samarbeid ellers er det forståelse i kommunen for at kirken er en viktig faktor i samfunnet. Dette bygger på en gjensidig forståelse av hverandres rolle, og på opparbeidede gode samarbeidsrutiner over mange år. Kirkeverge Anne Lise Haakestad og hennes rådgiver Per Arne Lie, men også Kirkelig Fellesråd har her gjort en viktig jobb gjennom mange år. Biskopen er særlig glad for at det er planer for vedlikehold av kirkene, for den store investeringen som ble gjort for å sette i stand Stamsund kirke, og for arbeidet med de 13 kirkegårdene, her har Per Arne Lie vært en sentral person for den gode forvaltningen. Kirkene som hus og kirken som institusjon er viktig for hele samfunnet, både som trygghetsfaktor i kriser og ved dødsfall, som kultur og historiefremidler, som identitetsskaper og som kultur og kunst arena i tillegg til det spesifikt trosmessige. I denne kommunen er nesten 80 % av innbyggerne tilhørende Den norske kirke. I tillegg er det en stor pinsemenighet, og det er en adventistmenighet. Det betyr at den kristne tro og kultur er sterkt rotfestet her. Derfor er det så viktig at kommunen gjennom sin politikk overfor kirken viser at de anerkjenner det kirken gjør og er, og også at tro og livssyn er viktig for samfunnet og det enkelte mennesket. Dette kom tydelig frem i samtalen vi hadde med kommunen. Den nye lov for tros og livssynssamfunn som er ventet ferdig fra Stortinget innen 2020 vil ventelig gi endrede rammer for kirkens virksomhet, i hvert fall de rammene som er bestemt av staten. Dette er en følge av at kirken og staten ble skilt i 2017. Både kirken og kommunene er inne i endringstider, og nettopp derfor er det så viktig at den gode samtale og samarbeid mellom disse til opprettholdes. Det er det gode utgangspunkt for i Vestvågøy kommune. Kanskje kan menighetene være mer frimodig på hva de har å bidra med i de ulike lokalmiljø og på de ulike arenaer. På flere områder deler vi verdier og grunnlag med andre aktører. Dette så vi bl.a. når vi besøkte Meieriet Kultursenter. Deres

visjon om å være et åpent hus for alle, et sted å møtes, et sted for samtale, et sted for kreativitet er verdier kirken deler. I et livssynsåpent samfunn vil mere interaktivitet med lokalmiljøet kanskje kunne sette verdispørsmål på dagsorden på nye måter, også i møte med nye religioner og livssyn.

8. Kirkelig organisering

På Vestvågøy er det fem kirkelige sokn, Buksnes som er større enn de fire andre til sammen, Stamsund, Borge og Hol som er omtrent like store, og Valberg som er et lite sokn. Inndelingen av sokn er et resultat av gamle kommunegrenser, og har vært et godt utgangspunkt for kirkelig arbeid. Alle sokn har gode og tjenlige kirker, og i Borge er det også et vigslet kapell. I 2004 ble prostireformen gjennomført. Prestene ble da ansatt i hele prostiet med et eget tjenestested innen prostiet. Alle prestene kan derfor pålegges tjenester i hele prostiet, og dette ledes av prosten. Med trosopplæringsreformen kom det også planer for arbeidet som fordret mer samarbeid, i hele prostiet, og mellom soknene. Soknepreststillingen i Hol er i tillagt tjenester i Buksnes, og flere av de andre ansatte har også flere sokn i sitt arbeidsfelt. Kommunen ellers sees på som et hele og ressursene brukes på tvers av gamle grenser. Den nye diakoniplanen for kirkene på Vestvågøy har en del som er felles for alle sokn. Den økonomiske situasjon for kirken er slik at vi må hele tiden vurdere hvordan vi kan bruke ressursene best mulig. Mange vil mene at det er viktig at det brukes lite ressurser på administrasjon, og mest mulig på utadrettet arbeid. Et godt skritt i så måte er at det nå planlegges felles kirkekontor for hele Vestvågøy, og for Stamsund, Buksnes og Hol er dette nå realisert i den nye kontorfløya på Buksnes menighetshus. Biskopen berømmer det arbeidet som har vært gjort sammen med stiftelsen Buksnes menighetshus for å kunne realisere dette. Dette kontoret får navnet Vestvågøy kirkekontor, og kirkevergens kontor skal flyttes fra rådhuset og hit. Biskopen ser svært positivt på dette, det skaper et større fagmiljø, det kan gjøre samarbeid på tvers lettere, og det kan spare administrative utgifter. Det er naturligvis en del organisasjonsmessige sider ved en slik sammenslåing som må utarbeides, men dette er en god start. Alle de samarbeidstiltak som nå skjer danner god grunn for å diskutere sammenslåing av sokn, endrede stillingsinstrukser, nye muligheter i en annen organisasjonssammensetning. Biskopen erfarer at både Hol og Buksnes menighetsråd og fellesrådet er åpne for å drøfte dette, og vil anbefale at det gjøres tiltak for å sette dette i gang. Det kan også arbeides utfra prøveprosjekt. I slike samtaler er det viktig å påpeke at kirkene skal bestå, at det skal være jevnlig gudstjenester, og at kirkelige handlinger skal kunne foregå i alle kirker. Dette er en avgjørende trygghet for soknenes medlemmer, ikke minst fordi

relasjonen til kirkehuset er så sterk. Men det å se på strukturene i sammenheng kan åpne nye muligheter.

8. Møte med den læstadianske forsamling.

Torsdag fikk vi et møte med den læstadianske forsamling på Storeide forsamlingshus. Læstadianerne var tidligere en viktig del av Hol og Buksnes menigheter, og at de nå har sin egen konfirmantundervisning. At det er utviklet egen konfirmasjon og sakramentsforvaltning fører til mindre bruk av kirkens tjenester, og det er sårt for mange. Innen den læstadianske forsamling er det også ulike oppfatninger angående deltagelse i kirkens arbeid. Biskopen i Sør Hålogaland ga i 2002 læstadianerne anledning til å forrette dåp, og nåværende biskop ønsker ikke å endre på det, selv om vi skulle ønske at læstadianerne var en mer aktiv del av kirken lokalt, er de fortsatt stort sett medlemmer av Den norske kirke, og det er for biskopen viktig å understreke at en mangfoldige folkekirke skal kunne romme svært ulike grupperinger. Læstadianerne på Storeide driver et omfangsrikt arbeid som betyr mye for mange av kirkens medlemmer. Vi ble møtt med gjestfrihet og fikk en god innføring bl.a. i deres barne- og ungdomsarbeid, og i deres liturgier.

9. Oppsummering

Vi har møtt engasjerte menighetsråd og ansatte, kirkemedlemmer som ivrer for kirken og menigheten sin, trosfellesskap og folkekirke, gode administrative forhold. Og mye gjestfrihet. Det siste vil stå som en god overskrift over denne visitasen. Vi har møtt det på de besøk vi har gjort, i den ånd som har preget de kirkelige aktiviteter vi har vært med på og i samtaler med kirkens medlemmer. Kanskje er det nettopp gjestfrihet som skal være kirkens tjeneste i verden, gjestfrihet som viser mennesker omsorg, som byr på det gode vi selv har erfart i livet med Gud, som inkluderer ulike mennesker og ulike trosuttrykk. Selv om det er mange uavklarte forhold rundt Den norske kirke fremover er det ikke grunn til håpløshet. Hele den store kirken forvalter et håpets evangelium som har overlevd siden Jesu oppstandelse. For kirken vil det alltid være viktigst å holde oss nær til det, slik at vi kan leve i nåde, nærvær og nordavind.

10. Punkter til oppfølging:

- Å se gudstjenestelivet i de to menighetene i en tettere sammenheng
- Buksnes kirke, utvikle barnekroken til et barnekapell, og vurdere mer utsmykning i kor og alter-partiet. Menighetsrådet leder arbeidet.

- Hol kirke, utvide bruken til mindre samlinger, f. eks trosopplæring, begravelser og temagudstjenester
- Utvide bruken av begge kirkene, f. eks i samarbeid med reiseliv og turistnæring
- Evaluere trosopplæringsplanene, med fokus på verdi-tema og ungdomsfasen
- Utvikle en plan for medarbeidere
- Sammen med utdanningssjef og skolene i kommunen, utarbeide en plan for kirke-skole samarbeid
- Videreutvikle samarbeidet mellom menighetene på Vestvågøya, og vurdere fordeler og utfordringer med å slå sammen to eller flere sokn

Biskopen takker for gode visitasdager og ønsker Hol og Buksnes menigheter Guds velsignelse.

Vestvågøy 11.02.2018.

Biskop Ann-Helen F Jusnes